

ene Dag gjorde det Ene og den anden Dag det Andet. Det er den ærede Rigsdagsmands Kjøphest at blive høitidelig, det er hans Kjøphest at gjøre alt, hvad han tager sig af, saa overordentlig vigtigt. Derfor kan jeg heller ikke Andet end gjøre opmærksom paa den uhyre Latterlighed og Urimelighed, at sige, at Staten skulde blive ryftet i sin Grundvold, enten man gjorde det Ene eller det Andet i nærværende Sag. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at enten man gjør det Ene eller det Andet, gjør man det Modsatte af hvad man har gjort tidligere. Der foreligger 2 Tilfælde; i det ene har man — jeg har ikke Loven ved Haanden, men jeg troer, det er rigtigt, hvad man siger — givet for Kjøbenhavn i Aaret 1853 en aldeles lignende Lov som den foreliggende, og i det andet har man for Aarhus givet en Lov af et saadant Indhold, som Ukastet vil faae, naar mit Vædringsforslag vedtages. Dersom man nu ikke vedtager mit Vædringsforslag, gjør man det Modsatte af hvad man har gjort med Hensyn til Aarhus, og vedtager man mit Vædringsforslag, gjør man det Modsatte af hvad man har gjort tidligere. Man maa altsaa være sig bevidst, at man, efter den ærede Rigsdagsmands Mening, hvad enten man stemmer for eller imod mit Forslag, gjør et overordentlig betænkeligt Skridt.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Müller) meente, at den Maade, hvorpaa man skaffer sig et Laan, maa være det Afgjørende for, om det er et Statslaan eller ikke. Altsaa naar en anden Commune eller en Privatmand reiser et Laan, og er istand til at reise det paa samme Maade som her, saa bliver det et Statslaan. Naar Maaden, hvorpaa et Laan reises, skal være det Afgjørende i denne Henseende, saa vil man i sin Tid faae mange Statslaan. — Med Hensyn til Sagen i dens Almindelighed skal jeg bemærke, at, dersom Regjeringen har den Myndighed, som vi have hørt Indenrigsministeren paastaae,

den har, til at give Bevillinger uden Lov til Fritagelse for stemplet Papir, saa beholder jo Regjeringen denne Ret, naar den engang har den, enten mit Forslag bliver vedtaget eller ikke. Vi kunne ikke, ved at antage mit Forslag, forandre en Ret, som Regjeringen er i Besiddelse af; og, troer den sig derfor i Besiddelse af en saadan Myndighed, vil den ligesuldt kunne bruge den siden, vil den kunne give Fritagelse ved en kongelig Bevilling. Det er altsaa en Grund mere til at vedtage mit Forslag. Dernæst er det bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), at Communen ifølge Anordningen af 1828 allerede har en Ret med Hensyn til en Deel af den paagældende Sum til at faae denne Fritagelse uden Lov og uden Bevilling; men naar den allerede ifølge Anordningen af 1828 uden at behøve Bevilling og uden Lov har denne Fritagelse, hvorfor da give en Lov, som giver denne Fritagelse? Det er den anden Grund, hvorfor jeg siger, man maa vedtage mit Forslag. Dernæst har den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) oplyst os om, at med Hensyn til en Deel af Summen har Kjøbenhavns Commune allerede ved Loven af 1853 Bevilling til at være fritagen for Stempelpapir, da det fulde, i denne Lov omtalte, Beløb ikke heelt er forbrugt. Altsaa er det en ny Grund til at vedtage mit Forslag; thi har den endnu et Beløb, hvorfor den allerede er fritagen for Stempelpapir, og vi nu give en yderligere Fritagelse, faaer den et større Beløb til disse Indretninger, end man hidtil har antaget, der vilde medgaae dertil. Naar man altsaa tager disse 3 Ting i Betragtning: at Communen allerede med Hensyn til en Deel af disse Summer har en Ret til Fritagelse for Stempelpapir uden Bevilling og uden Lov, at Communen kan, naar Regjeringen anseer sig berettiget til at give Bevilling til Fritagelse for Stempelpapir, ligesuldt faae denne Fritagelse, hvad enten vi vedtage Loven eller ikke, og endelig at for en Deel af disse Summer have allerede Fritagelse for Stempelpapirs Brug ved den tidligere Lov af 1853, idet den fulde Sum ikke heelt er opbrugt, troer jeg, at det er saa tilstrækkeligt, at, selv om der